

Професор др Марина Миленковић

Професор др Марина Миленковић је запослена на Фармацеутском факултету Универзитета у Београду као шеф катедре за Микробиологију и имунологију. Поред наставно-научног рада ангажована је као синдикална активисткиња и у том смислу изабрана је за члана Републичког одбора Синдиката образовања Србије, али и за председницу Секције жена Синдиката образовања Србије

У Синдикат образовања се учланила 1994. године сматрајући да је то једини начин да се у условима транзиције, која је погодила и запослене у образовању, нешто конкретно уради на побољшању њиховог материјалног положаја и услова рада. Од 2000. до 2005. била је председник синдикалне организације на Фармацеутском факултету, где се активно залагала за принципе због којих је и приступила синдикалној организацији. Као председник синдиката тог факултета трудила се да подстакне и млађе колеге да се активно укључе у рад синдикалне организације.

Члан Републичког одбора Синдиката образовања Србије постала је 2006. године. Активно је учествовала на састанцима Европског комитета за једнакост, чији је основни задатак борба против свих видова дискриминације (расне, полне, верске...) насиља и злостављања (у породици, школи и на радном месту). У априлу 2007. године у Кракову је имала усмену презентацију о насиљу у школама (Violence in schools in Serbia). Ове године је учествовала на скупу Комитета за једнакост, који је одржан 17-18 марта у Бриселу, а био је посвећен утицају глобалне економске кризе на положај жена у друштву.

Имајући у виду да у образовању међу запосленима има највише жена, у Синдикату образовања Србије формирана је у марту 2010. године Женска секција. За прву председницу секције изабрана је

проф. др Марина Миленковић, а на првој Скупштини Женске секције донет је Пословник о раду и изабран Извршни одбор. Програм рада Секције у наредном периоду биће усмерен на унапређење положаја жена у образовању и синдикату кроз неколико подручја деловања: радно-правну заштиту запослених жена, професионални развој запослених жена, здравствену заштиту, унапређење родне равноправности, информисање жена о питањима битним за њихов положај, сарадњу са секцијама жена других синдиката и подстицање и промоцију стваралаштва жена.

Зорица Карановић

потребно је да се информишу, образују и користе своја права. Примена колективних уговора је најзначајнија активност синдикалних организација и зато је потребан стални рад са садашњим и будућим члановима, како кроз секције младих и жена, тако и кроз предавања, семинаре и расправе. Само у протеклих неколико година Зорица је у Суботици организовала више успешних семинара уз подршку Фондације „Фридрих Еберт“ и по томе је препознатљива међу члановима. Други је знају по успешној организацији спортских игара у којима наши чланови радо учествују.

За колегицу Зорицу се слободно може рећи да поседује изразите организационе способности, да је склона тимском раду у којем се на првом месту сама изузетно много ангажује зарад добре организације, а онда то с правом тражи и од сарадника. Када се поброје функције у Синдикату, јасно је да је реч о особи драгоцене у синдикалном раду. Председница је Градског одбора синдиката образовања у Суботици, затим члан Покрајинског одбора Синдиката образовања и

председница Одбора делатности основних школа у Покрајини, па члан Републичког одбора Синдиката образовања Србије и Одбора делатности основних школа, као и чланица Секције жена. Искуство у синдикалном раду спремна је да подели са другима, нарочито млађима, који треба да у будућности воде синдикални рад. И даље сматра да је потребно више радити са младима, објашњавати и трудити се да се више њих укључи у синдикални рад. А, с обзиром на искуство у синдикалном раду, треба јој свакако веровати када каже да и синдикат треба мењати кроз реорганизацију, затим да мора имати „агресивнији“ наступ у јавности, те и да је потребно да буде активнији на свим нивоима организованости.

Шта синдикални рад значи активисти као што је Зорица? Свакако, првенствено нова сазнања о вредности синдикалног организовања, па размену искустава, али и нова познанства. А тога је, с обзиром на њен дугогодишњи синдикални рад, свакако било доста.

Учитељица у Основној школи „Ђуро Салај“ у Суботици, дугогодишњи синдикални активиста - од заснивања радног односа. Тада, а и данас сматра да је важно препознавање значаја организације која је на страни запослених и штити њихове интересе. Да би запослени у томе били ефикаснији,

Синдикално У@рџ

ЛИСТ СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

Број 93 јун 2010 • Година X • Бесплатан примерак • www.sind-obr.org.rs

ISSN 1451-7574

- Инфлација обезвредила плате у просвети
- Сензационализам није решење проблема
- Правци развоја система образовања
- Ко све не може добити отказ упркос престанку потребе за његовим радом
- Американци развијају “свет без предавача”